

Depesze ludności Bułgarii do Prezydenta Bolesława Bieruta

(a) Jak donosiliśmy, niedawno odbyły się w Dymitrowgradzie i Haskowie (Bułgaria) uroczyste, poświęcone pogłębieniu przyjaźni bułgarsko-polskiej. Przesłali nam one w wielkiej manifestacji braterstwa obu narodów, które w tworzącej pokójowej pracy budują zrewolucjonizacji w swoich krajach. Na manifestacjach obecny był ambasador RP w Sofii A. Barczak.

Zgromadzeni na wieczornej przyjaźni bułgarsko-polskiej w Domu Kultury w Dymitrowgradzie jednogłośnie postanowili nazwać Dom imieniem Bolesława Bieruta. W serdecznej depeszy do Prezydenta RP zgromadzeni przesyłają swoje pozdrowienia Pierwшему Obywatelowi Polski i zapewniają o wierności dla ideałów pokoju i socjalizmu. „My gornicy robotnicy budowlani, montażnicy elek-

trycy — czytamy w depeszy — z entuzjazmem budujemy nasze młode socjalistyczne miasto Dymitrowgrad, które jest pomnikiem pamięci ukochanego woźdźdź i nauczyciela, Towarzysza Georgi Dymitrowa”.

Podczas manifestacji ludności Haskowa owacyjnie został przyjęty tekst depeszy do Prezydenta RP. W depeszy czytamy: „Drogi Towarzyszu! My ludzie pracy przesyłamy Ci serdeczne pozdrowienia, życząc Wszechbohaterstwu narodowi dalszych sukcesów w budownictwie socjalistycznym”.

Zobowiązujemy się pracować jeszcze ofiarniej dla pogłębienia przyjaźni między dwoma naszymi narodami, przyjaźni, gwarantującej dalsze umocnienie sił obozu pokoju, któremu przewodzą Chorążcy Pokoju — Wielki Stalin”.

Walka o pokój i plan 6-letni oraz pogłębienie sojuszu robotniczo-chłopskiego — hasłami tęgorocznego Święta Ludowego

W niedzielę, dnia 13 maja pracujący chłopcy polscy obchodzą tradycyjnie Święto Ludowe. W tym dniu, który przed wojną był dniem manifestacyjnych protestów chłopów przeciw krzywdzie i wrożykowi-ustrojowi obszarzyczo-kapitalistycznemu, pracujący chłopcy — współgospodarze Polski Ludowej — z manifestacją radości i dumy z osiągnięć naszej ojczyzny, swą nieugiętą wolę walki o pokój przeciw imperialistycznym podżegaczom wojennym i gotowości wzmożenia wysiłków w pracy nad zwiększeniem produkcji rolnej.

Przygotowania do obchodów Święta Ludowego, przeprowadzane w całym kraju, wskazują, że tegoroczne uroczystości, które odbędą się we wszystkich gminach wiejskich, staną się potężną manifestacją nacjonalistycznej ludności wsi. Ludność pracująca wsi jednoczy się pod hasłami: Plebiscytu Pokoju, planu 6-letniego oraz dalszego umocnienia i pogłębienia sojuszu robotniczo-chłopskiego.

W powiatach i gminach powstają komitety obchodów Święta Ludowego, do których — oprócz przedstawicieli ZSL — wchodzi również przedstawicielstwo PZPR, ZSCh, ZMP, związków zawodowych i Ligii Kobiet. W gminach odbywają się specjalne zebrania chłopów, poświęcone omówieniu tegorocznych obchodów Święta i przygotowaniu do uroczystości gminnych. Na zebraniach omawia się również Manifest Polskiego Komitetu Obronców Pokoju oraz znaczenie zbliżającego się Narodowego Plebiscytu Pokoju.

Tegoroczne obchody Święta Ludowego odbędą się we wszystkich gminach, przy czym organizowane one będą w miejscowościach znanych z historii walk chłopów o niepodległość i sprawiedliwość społeczną oraz z walki przeciw nacjonalizmowi i wsiach wyróżniających się obec-

nie pracą społeczną, gospodarczą i kulturalną — oświatową, a także w przodujących wsiach spółdzielczych i PGR-ach.

Obchody Święta Ludowego będą w tym roku również przebiegiem osiągnięć gospodarczych i kulturalno-oświatowych wsi. Chłopi z poszczególnych wsi złożą meldunki o wykonaniu zobowiązań podjętych w „siewie pokoju” i dla uczczenia święta i Maja oraz meldunki o podjętych w obchodach zobowiązaniach dla uczczenia Święta Ludowego.

Z inicjatywą czynu chłopięcego wystąpił chłop gromady Topolice w woj. lubelskim, a za ich przykładem poszli chłopcy w wielu innych gminach całego kraju. Dla pomnożenia wkładu w dzieło walki o pokój i w umocnienie ludowej ojczyzny, chłopcy postanawiają m. in. szeroko rozwinąć akcje uświadomienia na rzecz pokoju, rozwijając pracę placówek kulturalno-oświatowych na wsi, wzorowo przeprowadzić do końca siewy wiosenne i prace pielęgnacyjne, zaprowadzić wzorową czystość na drogach, w obejściach itp.

Na obchody zapowiadają swój przyrząd liczne grupy robotników z fabryk i zakładów pracy, aby w Dniu Święta Ludowego manifestować razem z chłopami.

Imprezy Dni oświaty, książki i prasy popularyzują wspaniały dorobek kulturalny Polski Ludowej

(b) W całym kraju odbywają się liczne imprezy „Dni oświaty, książki i prasy”.
Dorobek szkolnictwa ludzkiego obrazuje wystawa, zorganizowana przez Prezydium MRN w Łodzi. Wystawa zapoznaje liczną rzeszę zwiedzających z rozwojem szkolnictwa podstawowego, szkół ogólnokształcących, specjalnych i zakładów kształcenia nauczycieli. Zebrane na wystawie światłocenne prace dzieci pochodzą z kilkuset świetlic woj. łódzkiego. Ponadto wystawiono prace dzieci z 40 domów Dziecka, znajdujących się w Łodzi i województwie.

Wystawa książek i czasopism, otwarta w Centralnej Bibliotece Miejskiej im. Waryńskiego w Łodzi, obejmuje bogaty zbiór prac klasyczny marksizmu-leninizmu. Ekspozycja ma również opracowania bibliograficzne dzieł Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina. Osobny dział wystawy poświęcony jest polskiej myśli rewolucyjnej w przeszłości.

W Krakowie i pobliskiej Nowej Hucie wielkim powodzeniem cieszą się uliczne stoiska książkowe. Uroczystości kiermaszy są atrakcyjną imprezą, urządzaną przez redakcje dzienników krakowskich. Dużą popularność w dzielnicach robotniczych Krakowa oraz w Nowej Hucie wzbudza „Żywe Gazetki”.

Pod koniec bieżącego roku co czwarta gromada wiejska będzie mieć świetlicę

W okresie Dni oświaty, książki i prasy pracujący chłopcy dołączają do szeregu swoich bogactw i wszechstronnych osiągnięć w dziedzinie kultury i oświaty. Wiesz polska, która w okresie rządów sanacyjnych była pod względem kulturalnym całkowicie zaniedbana, dzięki obecności władzy ludowej w szybkim tempie rozwija i pogłębia życie kulturalne i oświatowe.

Szczególnie donosiła rolę w rozwoju kultury i oświaty na wsi spełniają świetlice gromadnicze, organizowane przez Związek Samopomocy Chłopskiej. W wolewodztwach czynnych jest obecnie ogółem 9,390 takich świetlic.

W br. powstanie na wsi jeszcze około 700 nowych świetlic gromadniczych. Pod koniec bieżącego roku co czwarta gromada będzie mieć świetlicę.

Ożywiona działalność w świetlicach prowadzi ponad 8,576 wiejskich zespołów artystycznych, m. in. 4,171 teatralnych, 1,366 tanecznych, 1,652 chorałowe i 585 muzycznych.

Niezależnie od tego, w świetlicach gromadniczych czynnych jest 4,566 zespołów oświaty rolnej, ponad 4,000 zespołów dobrego czytania, blisko 1,700 zespołów Wszechniczy Radiowej oraz 3,540 zespołów redakcyjnych gazetki ściennych.

Biuro Światowej Rady Pokoju opracuje środki konieczne dla wzmocnienia kampanii na rzecz zawarcia Paktu Pokoju

Komunikat o pierwszym posiedzeniu Biura w Kopenhadze

(d) KOPENHAGA (PAP). W dniu 5 maja rozpoczęły się w Kopenhadze obrady Biura Światowej Rady Pokoju. Po pierwszym posiedzeniu Biura ogłoszono komunikat następującej treści:

„W toku swych obrad w Kopenhadze Biuro Światowej Rady Pokoju omówi sprawę rozwoju międzynarodowej kampanii na rzecz zawarcia Paktu Pokoju przez pięć wielkich mocarstw: Stany Zjednoczone, Związek Radziecki, Chińską Republikę Ludową, Wielką Brytanię i Francję.

W obecnym okresie napięcia sytuacji międzynarodowej Biuro zajmie się opracowaniem środków koniecznych dla wzmocnienia kampanii na rzecz zawarcia Paktu Pokoju, która powinna usunąć wrastającą groźbę nowej wojny. Wobec trudności, jakie istnieją na drodze osiągnięcia

porozumienia między wielkimi mocarstwami, kampania na rzecz zawarcia przez pięć wielkich mocarstw Paktu Pokoju pozwoli narodom zamieszkałym ich potężne dążenie do pokoju.

Biuro zbada wyniki rozmów z przedstawicielami różnych organizacji międzynarodowych, zainteresowanych w utrzymaniu pokoju.”

Na wniosek członka Francuskiej Akademii Medycyny

prof. Weill Halle Biuro Światowej Rady Pokoju uchwalilo apel do narodu duńskiego.

„Biuro Światowej Rady Pokoju, które zebrało się w Kopenhadze w dniu 6 rocznicy wyzwolenia Danii spod faszystowskiego jarzma — stwierdza apel — wyraża narodowi duńskiemu gorące podziękowanie za jego gościnność i życzy mu pokoju i dobrobytu.”

Narody podpisują apel Światowej Rady Pokoju

PEKIN (PAP). We wschodnich Chinach pod apelem Światowej Rady Pokoju podpisało się 9.130 tys. osób. W samym Szanghaju złożyło podpisów pod apelem 3.100 tys. ludzi, a w Nankinie — 490 tysięcy.

Rady miejskie wielu miast włoskich popierają apel o Pakt Pokoju

RZYM (PAP). W mieście Pesoró, Federacja 6 żołnierzy frontowych uchwaliła rezolucję, popierającą apel Światowej Rady Pokoju. Rady miejskie i gminne wielu miejscowości Włoch powzięły analogiczne uchwały. M. in. wyraziły po-

parcie dla apelu Światowej Rady Pokoju — rady miejskie Ascoli Piceno, Piombino, San Giovanni, Savelli i in.

OSLO (PAP). W stolicy Norwegii utworzono został z inicjatywy Norweskiego Komitetu Obronców Pokoju specjalny tymczasowy komitet dla przeprowadzenia kampanii zbierania podpisów pod apelem Światowej Rady Pokoju. Komitet ten zwołał wielki wiec zwolenników pokoju, na którym przemawiał pastor Forbeck. Na ostatnim posiedzeniu parlamentu norweskiego przemawiał minister sprawiedliwości Bundesen, który stwierdził, że liczbą Norwegów, odmawiających służenia

w wojsku wzrosła w ciągu ostatnich trzech lat pięciokrotnie.

62 tys. podpisów w Zachodnim Bengalu

MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Delhi, że Komitet Obronców Pokoju w Zachodnim Bengalu zebrał pod apelem Światowej Rady Pokoju przeszło 62 tysiące podpisów.

PEKIN (PAP). W Tokio odbył się wielki wiec z udziałem kilkudziesięciu tysięcy ludzi, na którym uchwalono rezolucję, protestującą przeciwko reakcyjnej polityce rządu Jozsydji i przeciwko zawarciu separatystycznego pokoju z Japonią. Rezo-

lucja domaga się również zawarcia Paktu Pokoju między pięcioma wielkimi mocarstwami.

Zebrań obrońców pokoju w Szwajcarii

GENEWA (PAP). We wszystkich niemal miastach Szwajcarii organizowane są zebrań obrońców pokoju, na których omawiane są uchwały Światowej Rady Pokoju oraz odezwa Szwajcarskiego Komitetu Obronców Pokoju w sprawie przeprowadzenia kampanii zbierania podpisów pod apelem o Pakt Pokoju.

Aktyw rad narodowych włącza się do udziału w przygotowaniach do Narodowego Plebiscytu Pokoju

Literaci warszawscy postanawiają powitać Plebiscyt nowymi utworami poświęconymi walce o pokój

(f) Coraz liczniejsze rzesze aktywistów pokoju biorą udział w przygotowaniach do Narodowego Plebiscytu Pokoju. Do czynnego udziału w przygotowaniu Plebiscytu włączają się coraz liczniej literaci. Duży wkład do prac przedplebiscytowych wnoszą członkowie terenowych rad narodowych, deklarując udział w uświadomianiu ludności, jak również przygotowując m. in. odpowiednie lokale, gdzie odbywać się będzie głosowanie plebiscytowe.

Wielu literatów przygotowuje nowe utwory, w których pragnie wyrazić braterską solidarność społeczeństwa polskiego ze wszystkimi ludźmi na świecie walczącymi w imię pokoju i wolności o uduchowanie zbrodniczych planów klki imperialistycznej. W utworach tych znajdują również wyraz głęboka niechęć do polityki podpalaczy świata.

Literaci warszawscy na specjalnym walnym zjeździe postanowili przygotować wiersze, opowiadania, artykuły, reportaże

Edward Ligocki, Aleksander Maliszewski, Zofia Nalkowska, Antoni Olcha, Leon Przemski, Jerzy Putrament, Lucjan Rudnicki, Ewa Szelburg-Zarembina, Adam Tarq, Julian Tuwim, Julian Wołoszynowski i Jerzy Zawieyski.

W przemówieniu na sesji Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy, przewodnicząca prezydium GRN w Chalinpie — Józefa Pawlakowa, podkreślała rosnący wiać udział działaczy kobiecych w przygotowaniach do Plebiscytu oświadczyła:

„My, kobiety, świadome tego, czym grozi nam plany wojenne amerykańskiej imperialistki, obnażamy ich zbrodnicze oblicze w naszej pracy uświadomianej, ażeby żadnej z nas nie zabrakło w Plebiscycie.”

Radni Bydgoskiej Wojewód-

kiej Rady Narodowej postanowili wszechstronnie współdziałać z komitetami obrońców pokoju. „Niechaj mocny i solidarny głos wszystkich mieszkanców woj. bydgoskiego — czytamy w podjętej jednomyślnie rezolucji radnych — dotychczas do protestu i żądań całego narodu polskiego i wszystkich narodów walczących o pokój.”

Ogólnopolski zjazd prezesów zarządów i dyrektorów oddziałów wojewódzkich zrzeszenia katolików „Caritas” zwrócił się do wszystkich katolików w Polsce z apelem, w którym czytamy: „Z głębokim przekonaniem o słuszności swojego postępowania, niech wszyscy katolicy polscy staną odważnie po stronie obozu pokoju. Podpisując kartę Narodowego Plebiscytu wyrazimy naszą wspólną, nieugiętą wolę pokoju.”

Hutnicy polscy walczyć będą o coraz nowe zwycięstwa na froncie pokojowej pracy

Uroczyste obchody Dnia Hutnika w całym kraju — Centralna akademія w Chorzowie z udziałem ministra Przemysłu Ciężkiego tow. J. Tokarskiego

(f) Hutnicy polscy, którzy dzięki swojemu entuzjazmowi pracy, stalemu udoskonalaniu metod wytwarzania, w ofiarnej walce o coraz wyższą produkcję żelaza i stali stwarzają podstawy uprzemysłowienia kraju i wnoszą olbrzymi wkład w dzieło utrwalenia pokoju, obchodzą w dniu 6 bm. swe doroczne święto — tradycyjny Dzień Hutnika.

We wszystkich hutach odbyły się uroczyste akademie, a ponadto bogate imprezy artystyczne w świetlicach, klubach, fabrycznych i domach kultury. Centralna akademія odbyła się w Domu Hutnika w Chorzowie.

W akademii wzięli m. in. udział minister Przemysłu Ciężkiego tow. Julian Tokarski, przewodnicząca Centralnej Rady Związków Zawodowych tow. Wiktor Kłosiewicz, oraz przedstawiciele KW PZPR.

Obecna była również delegacja gorników polskich, której przedstawicielem, przewodniczącym pracownicy „Prezydent” tow. W. Korbasz, przekazał gorące pozdrowienia od gorników, towarzysząc im w hutniczym, towarzysząc im w hutniczym, towarzysząc im w hutniczym.

Bogato udekorowaną standartami hut sale zdobi olbrzymia statua hutnika. W świetle reflektorów jasnie wielki portret Prezydenta RP Bolesława Bieruta.

W przedmym akademii, obok przedstawicieli władz, zajęli miejsca członkowie przodowniczych prac, tow. tow. Czabański, Baćdura, Kowol, Kuliński, Nielepiec i inni.

Zadania produkcyjne w kwietniu br. przekroczone

Burzą oklasków przyjęto przemówienie dyrektora nacelnego Centralnego Zarządu Przemysłu Hutniczego tow. inż. Ignacego Borejdo, który złożył ministrowi Przemysłu Ciężkiego meldunek o przekroczeniu zadań produkcyjnych hutnictwa w kwietniu roku bieżącego.

Następnie zabrał głos minister Przemysłu Ciężkiego tow. Julian Tokarski.

(Skrót przemówienia tow. ministra Tokarskiego podajemy na str. 2).

Wysokie odznaczenia dla przodujących hutników

M. in. w produkcji koksii przekroczone plan o 3,3 proc., w surowcu o 2,6 proc., w stali surowej o 2,5 proc., w wyrobach walcowanych 1,1 proc., w odlewach żelaznych o 17,9 proc. i w odlewach stalowych o 5,1 proc.

Również dyrektor Centralnego Zarządu Przemysłu Metalu Nieżelaznych tow. inż. Pierzunka zobowiązał wzrost produkcji metali nieżelaznych, podkreślając szczególnie wspaniałe zwycięstwa produkcyjne robotników tego przemysłu w okresie wykonywania czynu 1-majowego.

Zwy entuzjazm zgromadzonych na akademii towarzyszył przemówieniom czolowych przodowników pracy stalowni i wielkich pieców. M. in. przemawiali wytypowani na wielkich piecach hut „Bobrek” tow. Nalepa, wielokrotny przodownik pracy, pierwszy wytypowany i kierownik ZMP-owskiej brygady stalowni Kowol, przodownik pracy, hut „Bankowa” tow. Frączek i przodownik pracy hut „Sopieniec” tow. Padok. Opowiedzieli oni o swych osiągnięciach w walce o wzrost produkcji.

Następnie zabrał głos minister Przemysłu Ciężkiego tow. Julian Tokarski.

(Skrót przemówienia tow. ministra Tokarskiego podajemy na str. 2).

Wysokie odznaczenia dla przodujących hutników

Z koleji odbyła się dekoracja czolowych przodowników pracy.

hutnikami Zw. Radzieckiego. Wielokrotnie podkreślano przyjaźniaczą pomoc hutników radzieckich w realizacji zadań planu 6-letniego i znaczenie wspaniałych radzieckich metod pracy. Wielokrotnie wznoszono entuzjastyczne okrzyki na cześć Wodza mas pracujących świata Józefa Stalina.

Na zakończenie akademii uchwalono tekst depeszy do Prezydenta RP Bolesława Bieruta.

Uroczystość w hucie „Szczecin”

Z okazji Dnia Hutnika odbyła się m. in. wielka uroczystość w hucie „Szczecin”.

Jednym z najpoważniejszych osiągnięć załogi wielkich pieców huty „Szczecin” jest stały i systematyczny wzrost produkcji i wydajności pracy. Co miesiąc załoga przekracza plany produkcyjne. Wspaniałym sukcesem załogi wielkich pieców jest wyprodukowanie 500 ton surowca ponad plan na cześć 1 Maja.

Dzięki tym osiągnięciom, nastąpiła dalsza, poważna obniżka kosztów własnych surowicy o ponad 37 zł na tonę; wskaźnik zużycia koksii znacznie zmniejszył się, a wskaźnik wykorzystania czasu wzrósł o 2 proc.

Mistrz wielkich pieców, wielokrotny przodownik pracy Edward Jastrzebski, przemawiając do zebranych, powiedział m. in.:

„Ani na chwilę nie ustaniemy w walce o nowe zwycięstwa. W momencie gdy imperialiści amerykańscy odbudowują Wehrmacht i ubierają hitlerowców w naród polski, wraz ze wszystkimi obrońcami pokoju na całym świecie, jedynym i słusznym swym podpisem w dniach Plebiscytu pod apelem Światowej Rady Pokoju”.

Budownicowice MDM-u czytają w czasie przerwy obiadowej gazety dostarczone im na teren budowy. Foto Wdowiński — CAF

Uroczysta akademія w Pradze z okazji 6 rocznicy wyzwolenia Czechosłowacji przez Armię Radziecką

(f) PRAGA (PAP). W związku z 6 rocznicą wyzwolenia Czechosłowacji przez bohaterką Armię Radziecką odbyła się w dniu 5 bm. w Teatrze Narodowym w Pradze uroczysta akademія, w której wzięli udział prezydent państwa, Klement Gottwald, członkowie rządu, członkowie prezydium KC KPCZ, przedstawiciele dyplomacji ZSRR i krajów demokracji ludowej oraz członkowie delegacji zagranicznych, przybyłych na uroczystości do stolicy Czechosłowacji.

Uczestnicy akademii entuzjastycznie powitali członków delegacji radzieckiej z marszałkiem Koniewem na czele, oraz członków delegacji rządowych Polski, Węgier, Rumunii, Bułgarii, Albanii i NRD. W skrócie delegacji polskiej wchodził: wicepremier Hilary Chelchowski i wiceminister obrony narodowej generał Marian Naskowski.

(Przemówienia premiera Zastępcy premiera i marszałka Koniewa wygłoszone na akademii podajemy na str. 2)

ZSRR zajmuje pierwsze miejsce w świecie pod względem ilości i mocy stacji radiowych

7 maja „Dzień Radia” w Związku Radzieckim

(f) MOSKWA (PAP). 7 maja obchodzony jest w Związku Radzieckim „Dzień Radia”, ustanowiony dla upamiętnienia historycznego dnia 7 maja 1895 r., kiedy to wielki uczonej rosyjski A. Popow zdemontrował skonstruowany przez siebie pierwszy na świecie odbiornik radiowy.

Prasa radziecka poświęca „Dniu Radia” obszerny artykuł, w którym obrazuje rozwój radiotechniki w ZSRR.

Pierwsza stacja nadawcza w służbie rewolucji znajdowała się na pokładzie krawcównika „Aurora”. W roku 1918, w ciężkim okresie wojny radzieckiej, staraniem władzy radzieckiej założony został pierwszy w świecie instytut naukowo-badawczy i laboratorium radiowe w Niżnym Nowogrodzie (obecnie Gorki). W roku 1922, gdy rozgłoszono radiowa Nowego Jorku posiadała moc zaledwie 1,5 kilowata, specjalistyczne radioceny budowały w Moskwie 12-kilowatowa stacja nadawcza. Od tamtego czasu, wznosząca 200 kilometrów — z Moskwy do Tulu i do Riazania i innych miejscowości.

Nowa radziecka konstrukcja aparaty telewizyjnej rozwiązuje najbardziej skomplikowane problemy techniczne telewizji masowej. Tak np. programy telewizyjne nadawane są na znacznej odległości, wznosząca 200 kilometrów — z Moskwy do Tulu i do Riazania i innych miejscowości.

O niezwykłej popularności radia w Związku Radzieckim może świadczyć m. in. ogromne rozpowszechnienie radioamatorstwa. Szereg młodocianych miłośników radiotechniki i krótkofalowców obejmuje kilkadziesiąt tysięcy osób.

Radio w krajach kapitalistycznych stało się instrumentem demoralizacji i okultupiania ludności. Radio w Związku Radzieckim oddane zostało w służbę narodu. Niesie ono narodom idee pokoju i postępu, wysoką kulturę i wiedzę naukową.

Zaciekle walki na wszystkich frontach w Korei

Oddziały armii ludowej zatopiły nieprzyjacielski okręt

(f) PEKIN (PAP). — W komunikacie ogłoszonym w Pheonjanie przez dowództwo naczelne koreańskiej armii ludowej w dniu 6 maja podane zostało, że oddziały armii ludowej i ochotników chińskich w dalszym ciągu toczyły na wszystkich frontach zaciekle walki z nieprzyjacielem.

Na zachodnim odcinku frontu oddziały armii ludowej po odbiciu kontrataków nieprzyjaciela, zadały mu duże straty w ludziach i w sprzęcie wojennym.

DZIS W NUMERZE:
Wychowanie ideologiczne i hart rewolucyjny komunistów.
J. STAREC: Apel i ostrzeżenie.
ROMAŁD GADONSKI, wiceprezes Centralnego Urzędu Radiofonii: Radiofonia polska w służbie narodu.

Artyleria ludowa w Vietnamie zestrzeliła samolot z dowódcą interwencyjnych sił lotniczych

(H) PEKIN (PAP). — Agencja Informacyjna Vietnamu podaje, że dowódca naczelnym wietnamskiej armii ludowej udekorował medalem wojskowym II stopnia 357-mą baterię artylerii przeciwlotniczej wietnamskiej armii ludowej. Bateria ta zestrzeliła francuski samolot wojskowy typu V-26, na pokładzie którego znajdował się dowódca naczelnym francuskich sił lotniczych w Indochinach — general Harteman oraz kilku wyższych oficerów francuskich.

Sztab główny wietnamskiej armii ludowej przekazał władzom lokalnym polecenie przetrzeć i zniszczyć samolot, skonstruowany przez 15-letniego Saitana Aladinowa z użyciem przelotu FAI za rekord świata.

Zatwierdzenie światowego rekordu długości lotu modelu szybowcowego ZSRR

(H) MOSKWA. — Centralny Komitet ZSRR został powiadomiony przez Międzynarodową Federację Lotniczą (FAI) w Paryżu, że rekord długości lotu modelu szybowcowego, skonstruowanego przez 15-letniego Saitana Aladinowa został użyciem przelotu FAI za rekord świata.

Model Aladinowa na konkursie modeli latających w Azerbejdżanie w roku ubiegłym utrzymał się w powietrzu przez 3 godziny i 18 minut. Poprzedni rekord światowy, należący do szwajcarskiego modelarza wyniósł 2 godziny i 21 minut. W chwili obecnej spośród 50 rekordów światowych — 30 należy do radzieckich konstruktorów modelowych.

Botanik - Bronsztajn 10,5 : 10,5

31 partie meczu o mistrzostwo świata w szachach wygrał Bronsztajn. Stan meczu 10,5:10,5. Zostały jeszcze do rozegrania 3 partie.

Pierwszy Zjazd odlewników polskich

W Krakowie odbył się pierwszy zjazd nowoutworzonego Stowarzyszenia Techników i Inżynierów Odlewnictwa.

Obecni na zjeździe wiceminister Przemysłu Ciężkiego inż. Zemanita stwierdził, że plan 6-letni stawia przed odlewnictwem ogromne zadania, m. in. zwiększenie zwiększenie produkcji przy podniesieniu jej jakości i wzbogaceniu asortymentu. Dzięki budowie nowych oraz rozbudowie i modernizacji istniejących odlewni, przy równoczesnym organizowaniu nowych zakładów odlewnictwa na wyższych szczeblach, istnieją możliwości wykonania tych zadań.

Przed wszystkim wykorzystanie doświadczenia producentów techniki radzieckiej, mechaników czynnosi pracowników oraz sposobów troski o wzrost ruchu racjonalizatorskiego.

Uczestnicy zjazdu postanowili utworzyć specjalną trojkę produkcyjną robotników oraz uczyć się na doświadczeniach techniki radzieckiej, co pomoże w wykonaniu zadań planu 6-letniego.

Wychowanie ideologiczne i hart rewolucyjny komunistów

Wszystkich krajach, nauki o budowie społeczeństwa komunistycznego.

Niezwykle ważnym środkiem ukształtowania komunistów w teorii marksistowsko-leninowskiej, podniesienia ich czujności rewolucyjnej i bojowości jest studiowanie dzieł Marksa, Engelsa, Lenina, Stalina, wydawanych przez partię komunistyczną i robotniczą w masowych nakładach.

Bezcenna pomoc w tej doniosłej sprawie będą dla partii komunistycznych dzieła Lenina, których IV wydanie ukazało się niedawno w Związku Radzieckim oraz ukazujące się kolejno tomy dzieł Stalina. We wszystkich krajach masowo rozpowszechniany jest „Krótki kurs historii Wszechnarodowej Komunistycznej Partii (bolszewików)” — prawdziwa encyklopedia podstawowych wiadomości z dziedziny marksizmu - leninizmu.

„Krótki kurs historii WKP(b)” jest potężnym ideologicznym orężem bolszewizmu. W tej klasycznej pracy towarzysza Stalina zostało w sposób genialny przedstawione i uogólnione olbrzymie doświadczenie Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego. Studując to doświadczenie, komuniści wyrabiają w sobie bolszewickie cechy rewolucyjnej bojowności, bezgranicznie oddanej sprawie wyzwolenia mas uciskanych, niezłomnych w przeszywania trudności, nie tracących z oczu perspektyw walki rewolucyjnej, umiatających w najbardziej skomplikowanych warunkach znaleźć drogę niezawodnie wiedząca do zwycięstwa.

Partie komunistyczne i robotnicze wychowują komunistów na bohaterskim doświadczeniu

Przyjaźń i pomoc Związku Radzieckiego źródłem sukcesów narodów Czechosłowacji

Przemówienia premiera Zapotockiego i marszałka Koniewa na akademii w Pradze

Na uroczystej akademii w Pradze zorganizowanej z okazji 6 rocznicy wyzwolenia Czechosłowacji przez Bohaterską Ar-

Przemówienie premiera Zapotockiego

Na początku swego przemówienia premier Zapotocky, w imieniu całego narodu, przesłał plomienie pozdrowienia narodowi koreańskiemu i ochotnikom chińskim, którzy bronią sprawę pokoju walczą bohatersko przeciwko najeźdźcom na Dalekim Wschodzie. W dalszym ciągu premier Zapotocky powiedział m. in.:

Związek Radziecki jest nie tylko naszym wyzwolicielem. Jego przyjaźń i pomoc bezinteresowna stanowią dla naszego narodu prawdziwe źródło nowego, szczęśliwego życia.

Bohaterska Armia Radziecka i bezprzykładna ofiarności pracującego narodu radzieckiego, bez których nie mielibyśmy nigdy wolności i niepodległości —

Przemówienie marszałka Koniewa

Następnie zabrał głos marszałek Koniew, który w imieniu rządu ZSRR, Komitetu Centralnego WKP(b), w imieniu narodu radzieckiego, Armii Radzieckiej i Generalissimusa Stalina złożył wszystkim pracującym Czechosłowacji serdeczne życzenia z okazji 6-letniej rocznicy wyzwolenia Republiki spod jarzmaaborców hitlerowskich.

Narody nasze — powiedział m. in. marszałek Koniew — łączą od dawna więzy przyjaźni.

W ponure dni Monachium, gdy nad narodami Czechosłowacji zawisło śmiertelne niebezpieczeństwo niewoli faszystowskiej, Związek Radziecki był jedynym mocarstwem, które potępiło jak najbardziej stanowczo ten haniebnny akt agresji.

Podczas drugiej wojny światowej przyjaźń narodów Związku Radzieckiego i narodów Czechosłowacji została sementowana krwią Bohaterskich żołnierzy radzieckich i żołnierzy czechosłowackich, którzy polegali we wspólnej walce o wyzwolenie Czechosłowacji. Armia Radziecka po wypędzeniu nieprzyjaciela z granic swej ojczyzny wyzwoliła Europę z niewoli faszystowskiej i otworzyła przed narodami, a w tym również przed braćmi narodami Czechosłowacji, drogę do budowy nowego życia w interesach mas pracujących.

W oparciu o bezinteresowną i przyjaźnią pomoc Związku Radzieckiego, w oparciu o jego olbrzymie doświadczenie w dziele budowy socjalizmu, czechosłowackie masy pracujące osiągnęły znaczne sukcesy we wszystkich dziedzinach życia gospodarczego i kulturalnego i kroczą pomyślnie drogą budowy socjalizmu.

Wszystkie te historyczne przeobrażenia, które skierowały Czechosłowację na drogę budowy socjalizmu, dokonane zostały przez rząd ludowo-demokratyczny pod kierownictwem

okrytej chwałą Komunistycznej Partii Czechosłowackiej, na czele której stoi doświadczony przywódca — towarzysze Klement Gottwald.

Kraje nasze związane są trwałym układem o przyjaźni, współpracy i wzajemnej pomocy. Tę wielką przyjaźń wzmacniają jeszcze bardziej wspólne cele budowy społeczeństwa socjalistycznego. Przyjaźń nasza oparta jest na trwałym fundamencie wzajemnego szacunku i całkowitego równouprawnienia. Będziemy również nadal wzmacniać wszechstronnie i pogłębiać współpracę obu naszych narodów.

Narody Związku Radzieckiego żyją z całego serca Czechosłowacji dalszych sukcesów w walce o zbudowanie socjalizmu i o wzmocnienie bezpieczeństwa swego kraju.

W zakończeniu marszałek Koniew oświadczył: „Droży towarzysze i przyjaciele! Stoją przed Wami wielkie zadania budowy socjalizmu i wzmocnienia bezpieczeństwa państwa. W walce o wykonanie tych zadań napotkacie na swej drodze na niemało przeszkód ze strony sił reakcji rodzimej i zagranicznej. Nie ulega jednak wątpliwości, że narody Czechosłowacji, przy braterskiej pomocy ze strony Związku Radzieckiego i pod kierownictwem Czechosłowackiej Partii Komunistycznej potrafią wykonać pomyślnie te zadania.

W zakończeniu marszałek Koniew oświadczył: „Droży towarzysze i przyjaciele! Stoją przed Wami wielkie zadania budowy socjalizmu i wzmocnienia bezpieczeństwa państwa. W walce o wykonanie tych zadań napotkacie na swej drodze na niemało przeszkód ze strony sił reakcji rodzimej i zagranicznej. Nie ulega jednak wątpliwości, że narody Czechosłowacji, przy braterskiej pomocy ze strony Związku Radzieckiego i pod kierownictwem Czechosłowackiej Partii Komunistycznej potrafią wykonać pomyślnie te zadania.

W zakończeniu marszałek Koniew oświadczył: „Droży towarzysze i przyjaciele! Stoją przed Wami wielkie zadania budowy socjalizmu i wzmocnienia bezpieczeństwa państwa. W walce o wykonanie tych zadań napotkacie na swej drodze na niemało przeszkód ze strony sił reakcji rodzimej i zagranicznej. Nie ulega jednak wątpliwości, że narody Czechosłowacji, przy braterskiej pomocy ze strony Związku Radzieckiego i pod kierownictwem Czechosłowackiej Partii Komunistycznej potrafią wykonać pomyślnie te zadania.

W zakończeniu marszałek Koniew oświadczył: „Droży towarzysze i przyjaciele! Stoją przed Wami wielkie zadania budowy socjalizmu i wzmocnienia bezpieczeństwa państwa. W walce o wykonanie tych zadań napotkacie na swej drodze na niemało przeszkód ze strony sił reakcji rodzimej i zagranicznej. Nie ulega jednak wątpliwości, że narody Czechosłowacji, przy braterskiej pomocy ze strony Związku Radzieckiego i pod kierownictwem Czechosłowackiej Partii Komunistycznej potrafią wykonać pomyślnie te zadania.

W zakończeniu marszałek Koniew oświadczył: „Droży towarzysze i przyjaciele! Stoją przed Wami wielkie zadania budowy socjalizmu i wzmocnienia bezpieczeństwa państwa. W walce o wykonanie tych zadań napotkacie na swej drodze na niemało przeszkód ze strony sił reakcji rodzimej i zagranicznej. Nie ulega jednak wątpliwości, że narody Czechosłowacji, przy braterskiej pomocy ze strony Związku Radzieckiego i pod kierownictwem Czechosłowackiej Partii Komunistycznej potrafią wykonać pomyślnie te zadania.

W zakończeniu marszałek Koniew oświadczył: „Droży towarzysze i przyjaciele! Stoją przed Wami wielkie zadania budowy socjalizmu i wzmocnienia bezpieczeństwa państwa. W walce o wykonanie tych zadań napotkacie na swej drodze na niemało przeszkód ze strony sił reakcji rodzimej i zagranicznej. Nie ulega jednak wątpliwości, że narody Czechosłowacji, przy braterskiej pomocy ze strony Związku Radzieckiego i pod kierownictwem Czechosłowackiej Partii Komunistycznej potrafią wykonać pomyślnie te zadania.

Jeżeli delegaci mocarstw zachodnich rzeczywiście pragną porozumienia powinni przyjąć poprawkę radziecką do swego projektu

Ohłady konferencji zastępców ministrów spraw zagranicznych czterech mocarstw w Paryżu

(H) PARYŻ (PAP). — W sobotę 5 maja odbyło się 44 posiedzenie wstępnej konferencji zastępców ministrów spraw zagranicznych.

Pierwszy przemawiał delegat Francji Parodi, który naświetlił w sposób tendencyjny cały przebieg konferencji i usiłował przedstawić sprawę w ten sposób, jakoby państwa zachodnie poczyniły „cały szereg ustępstw”.

Wszystkie te wywody potrzebne były delegatowi Francji po to, by „usprawiedliwić” odmowę przyjęcia poprawki radzieckiej do pierwszego punktu wariantu „A”.

W tym samym duchu wypowiedział się delegat Wielkiej Brytanii Davies. Oświadczył on, że nie może zgodzić się na radzieckie sformułowanie, dotyczące redukcji zbrojeń dlatego, że rzekomo przesądza ono o górze sprawie redukcji zbrojeń i sił zbrojnych czterech mocarstw.

W ten sposób przedstawiciel Wielkiej Brytanii przyznał raz jeszcze otwarcie, że mocarstwa zachodnie sprzeciwiają się umieszczeniu sprawy redukcji zbrojeń na porządku dziennym dlatego, że stanowiąby to przeszkodę dla prowadzonych przez nie przygotowań do nowej wojny.

Odpowiadając przedstawicielom państw zachodnich delegat

Demagogiczne oświadczenia Daviesa

Gromyko zwrócił w szczególności uwagę na demagogiczny i cyniczny charakter oświadczeń przedstawiciela W. Brytanii Daviesa, który twierdzi, że rząd jego dąży do osiągnięcia porozumienia i pragnie zwolnienia Rady Ministrów Spraw Zagranicznych. Od samego początku konferencji przedstawiciele państw zachodnich starają się nie dopuścić do umieszczenia na porządku dziennym najważniejszych zagadnień, mających bezpośredni związek z utrzymaniem pokoju w Europie i z poprawą stosunków między czterema mocarstwami.

Delegacja radziecka dąży do porozumienia

Mimo wszystko — powiedział Gromyko — delegacja radziecka nie traci cierpliwości i bierze dalszy udział w obradach, mając nadzieję, że porozumienie w sprawie porządku dziennego będzie osiągnięte.

Przedstawiciele państw zachodnich — mówił dalej Gromyko — sprzeciwiają się kategorycznie radzieckim propozycjom, dotyczącym nader ważnych zagadnień, a w szczególności

Od stanowiska wobec propozycji radzieckiej zależy porozumienie

Ostatecznie sprawa sprawozdania się do tego — powiedział Gromyko — czy przedstawiciele państw zachodnich chcą rzeczywiście omówić zagadnienie demilitaryzacji Niemiec i redukcji zbrojeń czterech mocarstw, czy też chcą ograniczyć się jedynie do pozabawionych treści deklaracji i frazesów w tej sprawie.

W zakończeniu Gromyko podkreślił, że obecnie osiągnięcie porozumienia w sprawie porządku dziennego zależy od stanowiska, jakie zajmie przedstawiciel radzieckiej w sprawie redukcji zbrojeń i sił zbrojnych Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii, Francji i Związku Radzieckiego.

Przemówienie delegata radzieckiego posiedzenie zostało zamknięte i następnego posiedzenia wyznaczono na dzień 7 maja.

Uchwaly kierowniczych Instancji partii komunistycznych i robotniczych towarzysza Stalina — że im wyższy jest poziom polityczny i uświadomienie marksistowsko - leninowskie pracowników, tym możliwsze jest w nich pracować, tym możliwsze jest w najbardziej skomplikowanych warunkach znaleźć drogę niezawodnie wiedząca do zwycięstwa.

Partie komunistyczne i robotnicze wychowują komunistów na bohaterskim doświadczeniu

Trzeba dać krajowi więcej surowki, stali, cynku, wyrobów walcowanych

Streszczenie przemówienia ministra Przemysłu Ciężkiego tow. J. Tokarskiego z okazji Dnia Hutnika

(H) Na wstępie swego przemówienia tow. min. Tokarski omówił międzynarodową sytuację polityczną, podkreślając niestabilny wzrost sił obok pokoku.

Stwierdzając, iż hutnictwo to podwalina naszej gospodarki narodowej, zapewniająca szybkie tempo uprzemysłowienia kraju, tow. min. Tokarski oświadczył, że hutnicy, którzy swoim codziennym trudem wykonują „zadania produkcyjne planu 6-letniego, mają w dniu swego święta prawo do dumy i radości ze swoich osiągnięć.

Tow. min. Tokarski podkreślił, że każdy grosz zaoszczędzony na materiałach podstawowych i pomocniczych, większa wydajność pracy, lepsze wykorzystanie maszyn i urządzeń, paliwa, energii i światła, to pomnożenie środków, które pozwalają szybciej budować nowe huty, wyposażyć istniejące zakłady w nowoczesne urządzenia, a przez to przyspieszyć wzrost dobrobytu mas pracujących i tempo budowy Polski socjalistycznej.

O systematyczną kontrolę wykonania

Omawiając wykonanie zadań przez hutnictwo w I kwartale br., tow. min. Tokarski stwierdził, iż plan dla szeregu podstawowych produktów został wykonany i przekroczony.

Są jednak zakłady, które nie wykonywały planu dlatego, że ich załogi i ich kierownictwa nie potrafiły wykorzystać wszystkich środków i możliwości, zapewnianych rytmicznymi pracami. Należy wyzyskać wszystkie rezerwy, dopowiadając dekadnie i dzienne zadania produkcyjne do każdej brygady i każdego hutnika, aby w ten sposób zapewnić systematyczną kontrolę ich wykonania.

Komisja ONZ odrzuca rezolucję polską i radziecką o ochronie praw kobiet

(H) NOWY JORK (PAP). W Lake Success rozpoczęły się obrady V sesji komisji dla spraw sytuacji kobiet Rady Gospodarczo-Społecznej ONZ, która ma opracować dla Rad Gospodarczo - Społecznej szereg zaleceń w sprawie obrony praw kobiet.

Delegatka Polski Zofia Dembińska złożyła w imieniu rządu polskiego projekt rezolucji, która zawiera zasadnicze postulaty Światowej Demokratycznej Federacji Kobiet. Delegatka radziecka — Popowa, poparła projekt rezolucji.

Po dłuższej dyskusji projekt rezolucji został pod naciskiem delegatki Stanów Zjednoczonych odrzucony przez większość komisji.

Następnie delegatka radziecka wniosła projekt rezolucji, która zaleca Radzie Gospodarczo-Społecznej poczynienie natychmiastowych kroków w celu zapewnienia kobietom równouprawnienia pod względem politycznym we wszystkich państwach niepodległych, jak również w koloniach i na obszarach pozostałych pod zarządem powierniczym.

Również ten projekt rezolucji został pod naciskiem delegacji USA odrzucony przez większość komisji. Komisja uchwała opracowany przez sekretariat „projekt konwencji w sprawie praw politycznych kobiet”, który w istocie rzeczy nie przyczyni się do poprawy sytuacji kobiet w krajach kapitalistycznych i w koloniach.

W dniu 8 maja odbędzie się 24-godzinny strajk włoskich pracowników państwowych

(H) RZYM (PAP). — Sekretariat Powszechnej Konfederacji Pracy zatwierdził po porozumieniu z Komitetem związku zawodowego urzędników państwowych i organami związków zawodowych kolejarzy oraz pracowników szkół początkowych decyzję o przeprowadzeniu w dniu 8 maja 24-godzinnego strajku pracowników państwowych. Analogiczne uchwały o strajku w dniu 8 maja zostały powzięte przez centrale związkowe katolickiej „Włoskiej Konfederacji Związków Zawodowców Pracujących” i prawniczo-socjalistycznej „Włoski Związek Pracy”.

W dniu 8 maja w Rzymie nie stawili się do pracy wyżsi urzędnicy ministerstw, zrzeszeni w osobnym związku zawodowym, ogłaszając jednomyślnie strajki dla poparcia swych żądań zwolnienia pobożów.

W dniu 8 maja w Rzymie nie stawili się do pracy wyżsi urzędnicy ministerstw, zrzeszeni w osobnym związku zawodowym, ogłaszając jednomyślnie strajki dla poparcia swych żądań zwolnienia pobożów.

W dniu 8 maja w Rzymie nie stawili się do pracy wyżsi urzędnicy ministerstw, zrzeszeni w osobnym związku zawodowym, ogłaszając jednomyślnie strajki dla poparcia swych żądań zwolnienia pobożów.

W dniu 8 maja w Rzymie nie stawili się do pracy wyżsi urzędnicy ministerstw, zrzeszeni w osobnym związku zawodowym, ogłaszając jednomyślnie strajki dla poparcia swych żądań zwolnienia pobożów.

W dniu 8 maja w Rzymie nie stawili się do pracy wyżsi urzędnicy ministerstw, zrzeszeni w osobnym związku zawodowym, ogłaszając jednomyślnie strajki dla poparcia swych żądań zwolnienia pobożów.

W dniu 8 maja w Rzymie nie stawili się do pracy wyżsi urzędnicy ministerstw, zrzeszeni w osobnym związku zawodowym, ogłaszając jednomyślnie strajki dla poparcia swych żądań zwolnienia pobożów.

W dniu 8 maja w Rzymie nie stawili się do pracy wyżsi urzędnicy ministerstw, zrzeszeni w osobnym związku zawodowym, ogłaszając jednomyślnie strajki dla poparcia swych żądań zwolnienia pobożów.

W dniu 8 maja w Rzymie nie stawili się do pracy wyżsi urzędnicy ministerstw, zrzeszeni w osobnym związku zawodowym, ogłaszając jednomyślnie strajki dla poparcia swych żądań zwolnienia pobożów.

W dniu 8 maja w Rzymie nie stawili się do pracy wyżsi urzędnicy ministerstw, zrzeszeni w osobnym związku zawodowym, ogłaszając jednomyślnie strajki dla poparcia swych żądań zwolnienia pobożów.

W dniu 8 maja w Rzymie nie stawili się do pracy wyżsi urzędnicy ministerstw, zrzeszeni w osobnym związku zawodowym, ogłaszając jednomyślnie strajki dla poparcia swych żądań zwolnienia pobożów.

W dniu 8 maja w Rzymie nie stawili się do pracy wyżsi urzędnicy ministerstw, zrzeszeni w osobnym związku zawodowym, ogłaszając jednomyślnie strajki dla poparcia swych żądań zwolnienia pobożów.

W dniu 8 maja w Rzymie nie stawili się do pracy wyżsi urzędnicy ministerstw, zrzeszeni w osobnym związku zawodowym, ogłaszając jednomyślnie strajki dla poparcia swych żądań zwolnienia pobożów.

W dniu 8 maja w Rzymie nie stawili się do pracy wyżsi urzędnicy ministerstw, zrzeszeni w osobnym związku zawodowym, ogłaszając jednomyślnie strajki dla poparcia swych żądań zwolnienia pobożów.

W dniu 8 maja w Rzymie nie stawili się do pracy wyżsi urzędnicy ministerstw, zrzeszeni w osobnym związku zawodowym, ogłaszając jednomyślnie strajki dla poparcia swych żądań zwolnienia pobożów.

Wprowadzać nowe metody pracy i czerpać z doświadczeń radzieckich

Niemniej jednak realizacja wielkich zadań planu 6-letniego zależy w decydującej mierze od pracy istniejących już zakładów. W tych też zakładach należy systematycznie i w jak najszerszym zakresie wprowadzać nowe metody pracy, czerpać z wielkich doświadczeń produkcyjnych hutników radzieckich. Należy wprowadzać również i taką nową technikę, której zastosowanie nie jest uwarunkowane instalowaniem nowych zasadniczych urządzeń, a zależy jedynie od inicjatyw samych hutników, od poznania podstawowych elementów procesu technologicznego, analizowania i ujawniania wadliwych przejść hamujących produkcję, od organizacji pracy.

Mówca wymienia następnie szereg wysokich osiągnięć produkcyjnych w dziedzinie stowarów szybkiej wytopu w stalowniach, podkreślając, iż metody, które umożliwiły te osiągnięcia, nie zostały jeszcze w dostatecznej mierze upowszechnione. Tak np. wytopiacz z huty „Bankowa”, Józef Detko, uzyskał wytop w czasie 5 godzin 25 minut; jego towarzyszy pracy Stanisław Pomykala, dokonał wytopu w 5 godzin, podczas gdy średni czas wytopu wyno-

sił 7 godzin 40 minut. Podobne wyniki uzyskał również Karol Wadula z huty „Pokój”.

Stoi przed wytopiaczami stali — stwierdza tow. min. Tokarski — przed mistrzami i inżynierami, radami zakładowymi i organizacjami partyjnymi zadanie stopniowe, ale szerokie wprowadzania szybkościowych wytopów, jako powszechnych, metody pracy w stalowniach.

Jak najwięcej hutników do ruchu wynalazczości

Zadania, które stoją przed hutnictwem — ciągnie min. Tokarski — można wykonać sprawniej i mniejszymi kosztami, jeżeli do ruchu wynalazczości robotniczej włączy się jak najwięcej hutników. Szeroko rozwinięty ruch wynalazczości robotniczej, to dowód odpowiedzialności do dowód współodpowiedzialności mas robotniczych za właściwą gospodarkę. Dlatego powstaje zadanie otoczenia opieką racjonalizatorów i pomocy w opracowaniu i wprowadzeniu w życie ich projektów. Szczególne zadanie ma tutaj na to inteligencja — inżynierowie i technicy, pracownicy instytutów naukowo-badawczych.

Tow. min. Tokarski oświadczył w zakończeniu, że przed robotnikami, przodownikami pracy, majstrami, technikami i inżynierami hutnictwa stoją odpowiedzialne zadania. „Trzeba dać krajowi więcej surowki, stali, wyrobów walcowanych, cynku.

„W dniu Dnia Hutnika” życzył wszystkim pracownikom hutnictwa — zakończył min. Tokarski — by godnie reprezentowali hutnictwo i zajęli produkcyjne miejsca wśród bojowników o nasz 6-letni i pokój.”

D. W. Jefremow - ministrem przemysłu elektrotechnicznego w ZSRR

(H) MOSKWA (PAP). Prezydent Rady Najwyższej ZSRR zwolnił I. G. Kabanowa od obowiązków ministra przemysłu elektrotechnicznego w związku

z powierzeniem mu innej odpowiedzialnej pracy. Ministrem przemysłu elektrotechnicznego mianowany został D. W. Jefremow.

Wystawa w Moskwie poświęcona 30 rocznicy powstania Rumuńskiej Partii Komunistycznej

(H) MOSKWA (PAP). W związku z przypadającą na dzień 8 maja 30-tą rocznicą powstania Rumuńskiej Partii Komunistycznej w bibliotece Akademii Nauk ZSRR otwarta została specjalna wystawa.

Wystawa zawiera liczne druki i dokumenty fotograficzne, ilustrujące kierowniczą rolę Komunistycznej Partii Rumunii w walce o wolność i niezawisłość kraju. Specjalny oddział poświęcony jest historii powstania K.P. Rumunii i jej walce w okresie podziemia oraz w Rumuńskiej Partii Robotniczej o pokój, demokrację i socjalizm.

W dniu 8 maja odbędzie się 24-godzinny strajk włoskich pracowników państwowych

(H) RZYM (PAP). — Sekretariat Powszechnej Konfederacji Pracy zatwierdził po porozumieniu z Komitetem związku zawodowego urzędników państwowych i organami związków zawodowych kolejarzy oraz pracowników szkół początkowych decyzję o przeprowadzeniu w dniu 8 maja 24-godzinnego strajku pracowników państwowych. Analogiczne uchwały o strajku w dniu 8 maja zostały powzięte przez centrale związkowe katolickiej „Włoskiej Konfederacji Związków Zawodowców Pracujących” i prawniczo-socjalistycznej „Włoski Związek Pracy”.

Na marginesie Falszywy filozof

Pan Peron, dyktator Argentyny rabinął ostatnio w dziełku „Democracja” artykuł na temat polityki Stanów Zjednoczonych. Uczynił to oczywiście nie pod własnym nazwiskiem, ale podpisał się „skromnie” jako „Descartes” (znany filozof francuski z XVII wieku).

Descartes (ten prawdziwy) jest autorem znanego powiedzenia „cogito ergo sum” (myślę — więc jestem). Pan Peron, choć stoi się w pióra filozofa, nie wymyślił dotąd samodzielnie niczego, co należałoby przekazać potomności. Niemniej jednak jest mistrzem demagogii i potrafi pisać czasami rzeczy ciekawe, zwłaszcza jeśli chodzi o Stany Zjednoczone, z którymi ma w tej chwili na pięku.

Gdy w dobranym towarzystwie wybuchnie spór, skłoceni wspaniości zaczynają sobie raptownie mówić prawdę w oczy. Podobnie rzecz ma się i w tym wypadku. Peron, znając i cierpiący z powodu swojej amerykańskiej prasy, a merytorycznej na jej osobę, krótko i zwelutowo napisał politykę USA nazywając ją bez ogródek agresywną.

Stwierdza że żaden rząd nie ma prawa wypowiadać wojny bez zgody narodu wy-

rażonej w powszechnym plebiscyście. Do tego właśnie kierował Peron, „demokratów” rządzących w USA „jak chętnie eksportujących swoje” — mówił — „własny rozum” — i co do polityki USA nazywając ją bez ogródek agresywną.

Stwierdza że żaden rząd nie ma prawa wypowiadać wojny bez zgody narodu wy-

rażonej w powszechnym plebiscyście. Do tego właśnie kierował Peron, „demokratów” rządzących w USA „jak chętnie eksportujących swoje” — mówił — „własny rozum” — i co do polityki USA nazywając ją bez ogródek agresywną.

Stwierdza że żaden rząd nie ma prawa wypowiadać wojny bez zgody narodu wy-

Apel i ostrzeżenie

Jeremi Starec

Wobec wystąpienia na bankiecie w Nowym Jorku, prezydent Truman z tak charakterystycznym dla waszyngtońskich polityków cynizmem oświadczył: „Jedynym celem mego życia jest utrzymanie pokoju na całym świecie, a zarazem zapewnienie Stanom Zjednoczonym dominującego stanowiska w świecie”.

Trudno o bardziej przejrzyście komentarz do zabarzonej polityki prowadzonej za dymną zasłoną frazesów o pokoju. Trumanowska definicja „utrzymywania pokoju” aż nadto wyraźnie sprowadza się do narzucenia swojej władzy całemu światu do przeobrażenia go w swoją „prze-strzeń życiową”. Jasne, że polityka taka oznaczać może jedynie wojnę, śmierć i zniszczenie.

Jednym z celów wymawiane słowa o „utrzymaniu pokoju” i o „zapewnieniu Stanom Zjednoczonym dominującego stanowiska” są oczywiście, zbrodnictwem, szarlatanstwem, obliczonym na oszukiwanie i tumanianie ludzi. Ale oszustwo to jest całkowicie chybione, gdyż prosi ludzie zdają sobie sprawę, że dążenie do „Weltreich”, czy to w hitlerowski czy też w amerykański szacie prowadzi nie do pokoju, lecz do wojny; że w konkretnej sytuacji historycznej, droga do pokoju prowadzi tylko i wyłącznie poprzez współpracę i wyłączenie z niej wielkich mocarstw, które w praktyce ponoszą główną odpowiedzialność za losy świata.

I właśnie dlatego gorącym parciem prostych ludzi na całym świecie cieszy się polityka radziecka. Stojąc bowiem twarzą do gruncie współpracy międzynarodowej, Związek Radziecki nie tylko mówi o pokoju, ale z niezmordowaną konsekwencją daje konkretne dowody, jak najdalej posuniętej gotowości do realizacji polityki pokoju i współpracy międzynarodowej.

W roku 1948, na pytanie Ellioro Roosevelta, czy możliwe jest pokojowe współżycie między kapitalistycznymi Stanami Zjednoczonymi a socjalistycznym Związkiem Radzieckim, Józef Stalin odpowiedział:

„Oczywiście, że tak. Jest to nie tylko możliwe — jest to najzupełniej rozsądne i najzupełniej możliwe do zrealizowania. W najbardziej napiętym okresie, w okresie wojny, różnice w formach rządzenia nie przeszkadzały naszym dwóm krajom w polczeniu się i zwyciężeniu naszych wrogów. W jeszcze większym stopniu możliwe jest utrzymanie tych stosunków w okresie pokoju”.

Tymi stalinowskimi wytycznymi niezmienne kieruje się polityka zagraniczna ZSRR. Na konferencjach odbytych jeszcze w czasie trwania wojny i po jej zakończeniu, Związek Radziecki był inicjatorem postanowień, które ugruntowały możliwości współpracy międzynarodowej. Amerykańskiej polityce szantażu atomowego i montowania wojennych bloków, przekształcania ONZ w narzędzie agresji i jednostronnych decyzji — Związek Radziecki niezmienne przeciwstawia politykę dążącą do współpracy międzynarodowej, zgodnego rozstrzygnięcia zasadniczych spraw politycznych, zachowania przewidzianych układem poczdamskim organów współpracy między wielkimi mocarstwami.

Razem z konkretnymi propozycjami w sprawie walki z propagandą wojenną, o efektywnej kontroli broni atomowej i o redukcji zbrojeń, delegacja radziecka w ONZ niejednokrotnie wnosiła propozycje w sprawie zawarcia paktu pięciu mocarstw celem umocnienia pokoju. Propozycje te zostały jednak odrzucone przez amerykańską maszynkę do głosowania zarówno w 1948 jak i w 1949 roku. Niedostrudzona w walce o pokój delegacja radziecka przedłożyła na V Sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ w roku 1950 projekt deklaracji w sprawie usunięcia groźby nowej wojny oraz utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa narodów. Wniosek ten zawierał m. in. żądanie, „by Stany Zjednoczone Ameryki, Wielka Brytania, Francja, Chiny i Związek Radziecki zjednoczyły swe wysiłki pokojowe i zawarły między sobą Pakt dla utrwalenia pokoju”.

„Zadamy zawarcia Paktu Pokoju między pięciu wielkimi mocarstwami — Starami Zjednoczonymi, Związkiem Radzieckim, Chińską Republiką Ludową, Wielką Brytanią i Francją”.

... i ostrzegają:

„Gdyby rząd któregokolwiek z wielkich mocarstw odmówił spotkania w celu zawarcia Paktu Pokoju, będziemy uważali odmowę za dowód agresywnych zamiarów tego rządu”.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

„Wiemy, że taki pakt będzie miał wyjątkowo ogólnowładne znaczenie i punktu widzenia wzmocnienia tego rodzaju zaufania, o jakim tu mówiono. Przecież każdy prosty człowiek powie: „Mimo, że było między nimi sporo różnic zdań, to jednak doszli do porozumienia, że by wspólnymi siłkami utrwalili pokój. Możemy więc spokojnie pracować na swój kawałek chleba, możemy spokojnie spać i spokojnie wychowywać dzieci, ponieważ wiemy, że nie będziemy ofiarami bomb atomowych”.

A ludzie, którzy chcą spokojnie pracować na swój kawałek chleba i spokojnie wychowywać swe dzieci stanowią przytłaczającą większość ludzkości. Coraz więcej spośród nich walczy się do czynnej walki przeciw groźbie wojny, tworząc najpotężniejszy ruch współczesności, armię obrońców pokoju. Walczą oni czynnie o to, by dać im się ich stała realna rzeczywistość. I dlatego ze wszystkich krańców świata napływają podpisy pod Apielem Światowej Rady Pokoju, podpisy, które stwierdzają:

„Zadamy zawarcia Paktu Pokoju między pięciu wielkimi mocarstwami — Starami Zjednoczonymi, Związkiem Radzieckim, Chińską Republiką Ludową, Wielką Brytanią i Francją”.

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

